

JAFFNA COLLEGE LIBRARY
 MAR 12 1941
 VADDUKODDAL, CEYLON

THE young idea

இளஞாயிறு

A STUDENT FORTNIGHTLY OF JAFFNA COLLEGE
 FOR PRIVATE & INTERNAL CIRCULATION ONLY

Vol. VI

Wednesday - 12th March, 1941

No. 3

THE NOBEL PRIZE	— KHAMBILI TAMBY	page 5
MEMORY	— WEE WILLIE WINKIE	8
THE PROGRESS OF WOMAN IS ESSENTIAL FOR THE PROGRESS OF OUR COUNTRY.	— 'A Co-ed'	7
காந்தி அடிகள்	— Miss. Punithavathy Kandiah	11
தமிழின் சிறப்பு	— K. Subramaniam	12

S. SIVANATHAN
 English Editor.

K. LAKSHMANA IYER
 Tamil Editor.

Eng. Editorial Board

Editor :

S. Sivanathan, Junior Inter Arts

Associate Editors :

K. Aiyadurai, Junior Inter Arts

C. W. Paramsothy, Lond. Matric

Literary Section :-

M. T. Jebaneson, Junior Inter Arts

R. Vyrapillai, Junior Inter Arts

V. Kanthasamythurai, Junior Inter Sc.

News Section :-

K. Saravanamuttu, Junior Inter Arts

Sports Section :-

S. Dharmaretnam, Lond. Matric

Verse Section :-

R. Thevarajah, Lond. Matric

Coeds. Section :-

Miss. R. Kandiah, Inter Arts

Miss. R. Appadurai, Lond. Matric

Junior Section :-

K. Balasundaram Pilli, Lond. Matric

S. Balaraman, Fifth Form

Faculty Adviser :-

Mr. C. A. Gnanasegaram, B. A.

Cover Design by 'Sana' of the Eelakeeri

Tamil Editorial Board

Editor:

K. Lakshmana Iyer

Associate Editors :

V. Kanapathipillai

A. Sivalingam, Inter Sc.

Literary Section :-

A. Ratnam, Jr. Inter Sc.

K. Jagatheesa Ayyar, Lond. Matric

N. S. Retnasingam, London Matric

Verse Section :-

K. Aiyadurai, Jr. Inter Arts

News Section :-

C. Sivasubramaniam, Jr. Inter Arts

G. N. Wijayarajam, Lond. Matric

K. Sathasivam, Lond. Matric

Coeds. Section :-

Miss. Nancy Bartlett, Inter Arts

Miss. Punithavathy Kandiah, L.M.D.

Sports Section :-

M. Tambimuttu, Lond. Matric

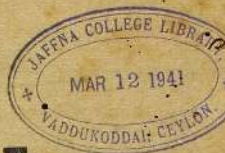
Junior Section :-

A. Kugarajah, IV-th Form

V. Kanthasamy, II-nd Form

Faculty Adviser :-

P. Navaratnam, B. A. (Hons.)

The young idea

A STUDENT FORTNIGHTLY OF JAFFNA COLLEGE
FOR PRIVATE & INTERNAL CIRCULATION ONLY

Vol. VI

Wednesday - 12th March, 1941

No. 3

Editorial Notes

The Academy and the Union

No wonder the Principal in his report referred to the career of the Academy as stormy. Stormy is the word for the last two meetings of the Academy when there was a breeze greater than any that occurred in the State Council. The point at issue was an inter-collegiate debate. Certain members of the Academy, all of the Snr. Inter Classes, opposed it with all their might. In the course of the discussion there were heated arguments, which led to the, usage of unparliamentary language and personal accusations, which would have been followed by fisticuffs had not some members shown great restraint. After two weeks of stormy discussion, the question was put to the house and carried by a vast majority, whereupon the opposers staged a walk-out and later sent their resignations. All attempts to bring about a compromise failed. There was a lot of talk too about superiority and inferiority complexes.

The Academy and the Union (the Association formed by those who walked out of the Academy) seem to be two armed camps. Sabotage and intrigue seem to be rampant. The Union, seems to be working against the Academy. It is a distressing spectacle.

We regret to note that the question of the debate has given birth to great ill-feeling between the Jr. Inters and the Snr. Inters. We still hope that the Snr. Inters will give up their attitude, and co-operate with the Jr. Inters to make the Academy a success. We also hope that the Jr. Inters have not misused their power as a majority in the Academy.

* * *

A Step Forward

The student world in Ceylon advanced a step forward last week, when in spite of attempts to muzzle and discredit, the students of university College, in a fearless, frank and

courageous manner held the University Students Conference. For ever. Students have been on the vanguard of progress and we ought to feel proud at the success achieved by members of our category. Many important questions were discussed and many resolutions passed regarding the existing Educational System and the conditions of students in Ceylon. We ought to receive encouragement from the fact that the Varsity Students Union pledged to work, for the amelioration of student conditions in Ceylon, and towards the establishment of an All Ceylon Student Movement.

The Students of the Island should certainly unite to form an All Ceylon Students Union. It can be a great power for the good in this Island that we love so much.

Congratulations to Tamil Editor: We wish to convey our heartiest congratulations to Lakshmana Iyer on his success in the recent Inter-Arts. Exam. He is our Tamil Editor; a scholarly and charming gentleman.

Splendid Success in Inter Arts

WE offer our heartiest congratulations to the following who have been successful in the mentioned examinations:

I. Intermediate in Arts.

10 out of 14 and 2 referred

S. Soosaipillai
V. Kanapathipillai
T. K. Welch
K. Lakshmana Iyer
S. C. Nadarajah
P. Ilanganayakam
N. Appadurai
E. Jeyaveerasingam
C. Civagnanam
A. K. Sabapathipillai

Referred List

K. Janaka
M. Sabanayagam

II. Intermediate in Science. 4 out of 7

D. N. Selvaratnam
S. M. Gunaratnam
Robert Navaratnam

Referred List

Miss S. Rasiah.

Gleanings from Great Minds

by S. Sinkainathan—Vth Form

"Anon"

Life's greatest tragedy is the murder of a beautiful theory by a gang of brutal facts.

Stanly Baldwin:

Dictatorship is like a great beech tree — nice to look at, but nothing grows under it.

Solomon (1033—975 B. C.)

A fool uttereth all his mind; but a wise man keepeth it in till afterwards.

Abraham Lincoln

I do not think much of a man who is not wiser today than yesterday.

Montaigne (1533—1592)

Friendship is the highest degree of perfection in Society.

Confucius (551—479 B. C.)

Silence is a true friend who never betrays.

Victor Hugo.

Nature plus humanity raised to the second power, gives art.

Brahma

When the one man loves the one woman and the one woman loves the one man, the very angels leave heaven and come and sit in that house and sing for joy. (Selected)

Robert G. Ingersoll.

The home where virtue dwells with love is like a lily with a heart of fire — the fairest flower in the world.

The Excursion

by

A Delegate to the S. C. M. Conference.

THE Conference was over by 1 p.m. on Monday the 30th of Dec. and we the excursionists had a hurried lunch, and without even bidding good-bye to our friends who were leaving that day, we rushed to our buses. There to our rapture and surprise we found eleven buses all in a row with leaders wearing red ribbons round their necks awaiting us. A few minutes and we were found driving through the streets of Kandy, singing and cheering at the onlookers who peeped out to see this grand procession.

As we motored to Nuwara Eliya we paused here and there to pluck a tea leaf, to visit a tea-factory and to take snaps of the lovely waterfalls. Soon we were climbing the hills and some enjoyed the zig-zag drive, while a few felt uncomfortable and the others wrapped themselves in their warm clothing.

We arrived at the town-hall, had tea, witnessed a football match, went to the market, and spent a few minutes in the park. Unfortunately for us it was late in the evening, and it was time for us to leave for Kandy, without visiting the famous Hakgalle Gardens as planned earlier.

There were more than 300 delegates on the excursion and the places to be visited that day were Sigiriya, Anuradhapura, Polonnaruwa, Mihintale and Dambulla. As it was not possible for all 300 of us to visit all these places at the same time, we were divided into three groups namely A, B, C. The A group was to go in three buses first to Mihintale, then to Dambulla, and then to Sigiriya. The B group in five buses was to go to Anuradhapura, Sigiriya and Dambulla, and C in 3 buses to Sigiriya, Dambulla and Polonnaruwa. Every group had the chance to climb Sigiriya and also to go to Dambulla

where we were provided with tea. I was in the B group and as such I shall tell you my experience.

On Tuesday we had our breakfast at 5 a.m. and taking our lunch with us we were off to Anuradhapura. We reached that place at 11 a.m., had our lunch, and we had to wait sometime as it was raining. Then we visited the sacred Bo-tree and looked at a number of images of Buddha in the temples. Next we visited the meditation houses, and the Brazen-Palace.

Then we went to the most famous of our Dagabas Ruwanweliseya. As we looked at it from a distance it was very attractive and as we neared it, we seemed Liliputians, in front of Gulliver. As we went in we saw the huge image of Buddha and many others. We noticed in all these sacred places of these Buddhists, lights burning, and there were also lotus flowers and white flags. We spent a few minutes in admiring the architecture and the images of Buddha all of which looked alike.

Next we motored to Sigiriya, the most striking of ancient monuments of Ceylon and the best example of a rock fortress. We went to see the frescoes of divine female musicians which were painted in a number of niches. These paintings are considered to be some of the best in Asia. As we went to the "Lion Rock" which rises to about 600 feet we saw the huge claws of the Lion, which Kasyapa built. It was very pleasant to climb with the cool, breeze blowing gently on us. As we climbed we started singing. We are climbing Jacob's ladder. Every step led higher and higher and it was really a sight to see fat and lean, young and old, short and tall, all trying to reach the top. At first we were frightened and the fat-ladies preferred to stay

at the foot of the rock, and watch the others climb. We got at the top and it was really wonderful. I stood there at the top, and had a view of the countryside, the flat land near the rock, and the dense wending scrub growth which for centuries kept hidden the lost cities of Ceylon. Then at a distance I could see the mountains. That moment I came to appreciate nature better. Even now when I think of it, I see the scene in front of me.

Next we came to Dambulla rock-temple and the caves where we found a large number of statues. We reached Kandy very late that night and the dream that visited me that night took me again to Sigiriya.

The next day was New Year's day; after service we bade good-bye to Trinity, and then to Kandy, and were off to Colombo. We reached the Y. M. C. A., specially arranged for us, and here we had a pleasant noon. At about 3 p. m. we all got into our buses and soon we were driving through the fashionable residential quarters of Colombo. At 4 p. m. we halted at 'Savitri' Turret Road, Colpetty, where Mrs. Dias entertained us to tea.

At about 5 p. m. we drove to Mount Lavinia and were just in time to enjoy the sun-set at Galle face. We went round the fort, and to the railway station and off we went — Thus ended our excursion.

ABOUT THE CAMPUS

"Sweet words are those which imbued with love and devoid of deceit issue from the mouths of virtuous men" — quoted at assembly February 6.

An old "old boy" reminisced, recalling that, in his day, of 800 high school graduates who took Jaffna College entrance examinations only 40 would be selected. There were 5 college classes..... On Sundays, in spotless uniforms, all students marched to church. There were two hours of religious instruction Sunday after noon; Saturday evening there had been a vesper service..... Curds for the college dining room came from the principal's kitchen—and such curds.

Students viewed the comet and learned about these 120,000 solar wonders. They are no more than 100 miles in diameter and very light in weight; the luminous gas that forms the tail is repulsed by the electric action of the sun, thus streaming away in the distinctive manner which gives the comet its name, which means "hairy." The electrical

circuit of a comet around the sun may take from $3\frac{1}{2}$ to more than a million years. Unlike stars, moon, and planets, comets burn and create their own light.

Midmorning drill started for all the boys of the Upper School on February 6. On February 7-th I spied 6 little Lower School girls over by the gymnasium apparatus, solemnly doing arm raising exercises under the zealous tutelage of a tiny Lower School boy.

Mr. Gausson spoke about Iran (Persia) on February 5. This is a country where the water supply absolutely determines the numbers of population. Scanty (4") rainfall limits it to 15,000,000 tho' the land's area is 10 times that of England. Camels, goats, cows, and innumerable donkeys are the animals. Wheat, grapes, tobacco, opium, cotton, dates (near the sea) are the crops. Muslims, Jews, Armenians, Parsees make up the population. All these facts and many more were presented to the students under the auspices of the Geographical Association.

THE NOBEL PRIZE

by
KHAMBILI TAMBY (Junior Inter)

LIFE and literature are replete with ironies. It is by one of the most curious ironies of fate that Alfred Nobel, the Swedish inventor of dynamite and other powerful explosives, left the bulk of his immense fortune to be given away in prizes for the most creative human effort in science, literature and in the cause of peace.

Nobel Prizes, which are most coveted distinctions, are awarded from the Nobel Foundation. The will, drawn by Nobel without legal aid, was later interpreted by a code of statutes approved by the Swedish government and consented to by the heirs.

Nobel Prizes are awarded in Literature, in Physics and in Chemistry, and there is a Nobel Peace Prize. The amount of each prize, which varies with the income from the fund, is in the vicinity of £ 8,000 or a little over a lac of rupees.

The Nobel Prize in Literature is awarded to the person "who shall have produced in the field of literature the most distinguished work". A liberal interpretation has been put upon these words, and the prize is by no means reserved only to those who keep to the beaten track. This was exemplified by the award of the prize in 1936 to Eugene O'Neill, the great American dramatist, who is both a pioneer and a rebel—a pioneer in dramatic expression and a rebel in the true Byronic tradition against both social and literary conventions.

The first award in Literature, as in the other sections, was in 1901 in the fifth anniversary of Nobel's death. It went to the French poet

Sully Prudhomme. Since then the prize, taking no note of nationality of the candidates, has gone to some of the greatest literary giants of all nations during the last forty years.

Rudyard Kipling was the first Britisher to gain this international recognition in 1907. He was followed by Tagore in 1913, W. B. Yeats in 1923, Bernard Shaw in 1925, and John Galsworthy in 1932.

When in 1913 the prize went to Tagore for his gifted work "Gitanjali", the astonished Western world realized that at times Indians though by Nature far removed from occidental thought and tradition, could wield a language foreign to them with eloquence and force. The other Indian to share with Tagore the distinction of being a Nobel Prize winner is Sir C. V. Raman, who was awarded the prize for Physics in 1930.

The last person who received the prize was the famous American authoress, Mrs. Pearl S. Buck, for her "rich and generous epics of Chinese peasant life and for biographical master pieces." Her book "The good Earth", of which a successful film version has also appeared, carried off the Pulitzer Prize in 1931 and is a best seller, having run by now through over 65 editions.

Mrs. Pearl S. Buck is the fourth woman to get the Nobel Prize in Literature, the first three having been Selma Lagerlof of Sweden, Grazia Deledda of Italy and Ligid Undset of Norway. She is the third American to receive it, Sinclair Lewis and Eugene O'Neill being the recipients of the honour before her.

Continued on page 6.

MEMORY

by
Wee Willie Winkie.

Memory is the power of retaining facts and figures. It is one of the greatest boons conferred upon man. Be he illiterate, be he a student, a lawyer, a physician, or a business man, a good memory is of utmost importance and immense use to him. It is impossible to flourish in any sphere of life without having a good memory.

To the student more than anyone else a good memory is indispensable. His career rests almost entirely upon good memory. He must have the power of reproducing a book in a chapter, a chapter in a paragraph, a paragraph in one single sentence. Examinations are held to test the student's ability of reproducing on paper what he has learnt. He who cannot remember what he has read, cannot do well in an examination.

A lawyer too must have good memory. His profession demands that he must remember the various sections of the law books to find under what section a particular infringement of

Continued from page 5

The only other woman to receive the Nobel Prize is Madame Curie, the famous discoverer of radium. She is also the only person to receive a prize in more than one section, being honoured both in Physics and Chemistry.

Nobel Prize winners in Literature form probably the brightest constellation in the literary firmament over the last forty years. No education would be complete without a knowledge of some of the best works, if not all of these authors who undoubtedly represent the most enlightened and advanced thought in the domain of literature.

the law falls. Then only can he succeed in his profession.

Equally indispensable is a good memory to the physician. He must remember the symptoms of different diseases and the medicines with which the diseases can be cured. A bad memory will not only lead his patients to the field of death but himself too.

Even illiterate people must have a good memory. They must possess memory in a higher degree than the literate. The latter can at least jot down their transactions but the former who can neither read nor write depend mainly on their memory.

On the other hand a good memory has also its disadvantages. The power of original thinking is lost by remembering second-hand and borrowed ideas. Those who possess a good memory are over-confident in their affairs. This often leads to a disastrous end. For instance, a student having a good memory neglects his daily work with the idea that he might go through his lessons a week or two before his examination. But when the examination draws near, he finds the journey of education wearisome. A sharp memory is also the mother of revenge. If one person slaps us we don't usually forget that then and there, but we keep it in mind and torment that person when there is an opportunity.

Taking all these facts into consideration we, arrive at the conclusion that the advantages of memory far outweigh the disadvantages. Our companionship with Memory then should move up and we should never neglect the training of that useful servant of the mind, the memory.

THE PROGRESS OF WOMAN IS ESSENTIAL FOR THE PROGRESS OF OUR COUNTRY

(by A Co-ed)

OUR civilisation, is based on the family system. It is so sacred a unit of our social structure that it can not be neglected. Happy and progressive homes alone can in their cumulative effect bring about national progress. As the contribution of each soldier leads to national victory, so the progress of each home leads to national progress.

A tactful and capable woman alone can make family life a success. Is not the incapability of a wife the cause of unpleasantness in many a home? To keep a home is not an easy task as it is generally thought to be. In fact a woman needs a first hand knowledge of various things unlike a professional man; she needs a good knowledge of the arts of cookery and needlework; to adorn her home tastefully and artistically she should know some technique of colour blending etc; to live within her means she ought to be able to adjust her expenses and smooth out her finances; to make the home happy and to entertain visitors she should be sociable; to care for the health of her husband and children she requires some knowledge of nursing; last but not least every woman should have learnt some music—preferably our music—since in a home the influence of music is great. Moreover to satisfy the questioning spirit of her children she ought to have some elementary knowledge of everything.

Every person, man or woman, whether a Prime Minister or a State Councilor has his or her first acquaintance with the mother. The most impressionable years of a child's life are spent in the company of his mother. It is largely the work of a mo-

ther that one becomes a worthy man or a useless wretch. The sanctity of motherhood! The might and majesty of womanhood! what a sacred task has been entrusted to us! The leaders of our country then are the makings of woman! "The hand that rocks the cradle rules the world"

Children are full of 'Whys' and 'Wherefores'. It is essential, psychologists tell us, that this questions should be intelligibly answered to them. Ignorant mothers discourage such questions, either because they are unable to answer them or because they get bored by such questions, and nip the spirit of inquiry, which is necessary for man's progress, in the bud. Whence can come our progress then?

It is an indisputable fact that mothers have greater influence over children than do fathers.

These too are gossips—educated and enlightened men spurn them. It is not their fault that education has not instilled into them a desire to know more. It is only when you have tasted sweets that you will ask for more.

The majority of women in our country know neither to read nor to write. Some say that education is a disqualification for marriage. Of course little knowledge is dangerous. But can not they be led on the proper lines? What are these women to do with all their leisure time? Gossip and chew and gossip, and kill precious time. Criticise that woman's walk, this woman's complexion, and a third's saree. Ah! such vast spoils of our Tamil Literature are uncared for, and cannot this time be spent in revealing this hidden treasure?

Can not we look into the past, study the lives of our ancestors and improve our modes of living?

Instead of this, these women — unfortunate beings — gossip and cause a good deal of unnecessary trouble, ending even in law-suits. These women spread their superstitious ideas and prejudiced views on things. Children early in life lose their open mindedness and adopt faulty views. How can the progress of our country be

effected when nearly half of her population is always clinging to its old ideas, heedless as to whether they are right or wrong.

Unitedly we must progress. Man cannot advance leaving woman behind. It would be like two bulls yoked to the plough pulling in different directions. He cannot do without her. I boldly say that once woman starts on the progress, national progress is achieved.

THE PRIZE DAY

ONLOOKER

The Otley Hall was tastefully decorated by the amateur artists of the College. Prize-winners with their hearts fluttering, hurried hither and thither, the disappointed lot crossfallen grumbled and mumbled to themselves. Before the scheduled time men and women, young and old from all parts of Jaffna mustered in the hall. Then followed the Beauty and the Chivalry of Jaffna College, in their gorgeous, coloured sarees or their beautifully creased 'bags'.

Sharp at 6-15 p. m. the usher piped into the hall Mr Bunker, followed by Mr. and Mrs. Corea and the staff. Proceedings began with a word of prayers followed by a lengthy but interesting report of the Principal.

Then Mrs. Corea distributed the prizes amidst applause.

Mr. Corea's speech was impassioned. It dealt with the industrialisation of Ceylon. He stressed that industry, business and agriculture were the only avenues open for Ceylonese.

The vote of thanks was proposed by Mr Saravanamuttu and seconded by Mr. T. C. Rajaratnam.

Our thanks are due to the president of the Student Council who took the initiative in persuading our Principal to declare the next day a holiday.

FUN AND FANCIES

(Selected & Original)

by

Wee Willie Winkie

Daughter :— Daddy!

Father :— Yes.

Daughter :— Mummy was nineteen years old when she married you!

Father :— Yes, dear.

Daughter :— (Voice muffled) It is my twentieth birthday tomorrow morn.

Maths Prof :— Have you drawn the figure?

Student :— No, Sir.

Maths Prof :— What are you doing there with the rubber heels of your shoes on the Exercise Book?

Student :— I've lost my eraser, Sir.

Father :— Kiddy, how do you like your teacher.

Son :— He doesn't seem to know much.

Father :— Why?

Son :— He says 'Wife' in Old English is Masculine Gender!

— Mr. CEE whose physical proportions are gargantuan once met Mr. EEE who is slim.

Said Mr. CEE to Mr. EEE :—

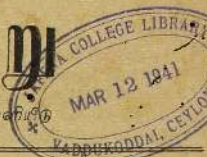
"Looking at you one would say there was a famine at Vaddukkoddai"

Said Mr. EEE to Mr. CEE :—

"Looking at you one would know why!"

இளஞாயிறு

யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி மாணவர் வெளிப்பு

புத். 6 விக்கிரமவாஸ் மாகியிர் உசுவ புதன்கிழமை இல. 3

ஆசிரியர் குறிப்புகள்

பெற்றர் கூட்டம் பேருகம் பெற்றோம்

ஒன்றைப் பார்த்துத் தொன்றாக யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ஆங்கில கலாசாலைகளைக் களம் பெற்றார் ஆசிரியர் கூட்டங்களைக் கூட்டுகின்றன. பின்னாளின் எதிர்கால கண்மைகள் பற்றியும் அவர்களை எதிர்கால உலகத்துக்கு ஏற்றவாறு பயிற்றுதல் பற்றியும் தங்கள் அபிப்பிராயங்களை ஒருவரோடொருவர் கலந்து யோசிப்பதற்கும் அவற்றிற்கு ஏற்ற முறைகளை ஏற்படுத்துவதற்கும் இவ்விசை கூட்டங்கள் மிகவும் இன்றியமையாதன வென்பதும் இவை எதிர்காலத்தில் ஏராளமான பலனை அளிக்கும் என்பதும் எல்லா ரினதும் ஏகமனதான அபிப்பிராயமாகும். சென்றகிழமை எமது கல்லூரியின் பெற்றார் ஆசிரியரின் மூன்றாவது வருடக் கூட்டம் மிக மும்முரமாக நடந்தது. அன்றைய காரியக் கூட்டத்தில் மலையாளத் தாசிரியர்க ளார் ஒருவர் ஓர் மகத்தான சொற்பொழிவைத் தமிழில் நடத்தியிருப்பாரென்பதைக் கேட்டுத் தனி மகிழ்வெய்தினோம். சிற்முண்டி கில் சிறப்பாக நடந்தது. பின்னர் நீதிபதி வகை சில நீதிமொழிகள் சொன்னார். காட்சிகளும் என்னவோ கணக்காகத் தான் இருந்தன. முதல் விஷயமாக சிறுமியர் கூட்டம் எவரது உள்ளத்தையும் கவராத ிட்டிராது. தமக்குக் கற்பித்தவற்றைக் கற்பித்தபடி காட்டி எம்மைக் களிப்புறச் செய்த சிறுமியரிடும் பார்க்கக் கற்சித்தவற்றைக் கற்பித்தபடி காட்டாது வரிசை தப்பி ஓர் வடிவுகொடுத்த அந்த வண்ணக் குழந்தையே எம் கண்ணைக் கவர்ந்தன. எங்கள் 'Science Master'ன் அந்தக் 'குஞ்சுக்' குழந்தையையே இங்கு குறிப்பிடுகின்றோம்.

சொற்பொழிவுக்கு வசுவேனென்றவர் சொல்லாமலே நடந்துவிட்டார்

மாவை வாகர், கோவை ஆசிரியர்; தமிழ் பலதிறைகளிலும் தலைசிறந்து விளங்கிய மகத்தான பண்டிதர் மகாவிக்கசிவம் அவர்களின் மறக்கமுடியாத பிரிவையே இங்கு மிக வருத்தத்துடன் குறிப்பிடுகின்றோம். இவரின் எளிய வாழ்வையும் அரிய கோக்கையும் வாக்கு வல்லமையையும் சென்றவரார் "இந்துசாதனத்திலும் 'சமுசேசரி'யிலும் 'Hindu Organ'லும் கண்பர் பலரும் அன்புடன் எழுதிய அநேக கட்டுரைகளில் அழகுடன் காண்பீர். கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலைத் தலைமை ஆசிரியர் பண்டிதரவர்களைப் பற்றி ஆங்கிலத்தில் எழுதும்போது "He was the Supreme Court of appeal for all questions connected with Tamil Language and Literature" என்று எழுதுகிறார்.

இத்தகைய மகான எமது கல்லூரித் தமிழ் மாணவர் அநேகர் அவர்களது ஆயுட்காலத்திலே காணவோ கேட்கவோ பாக்கியம் பெருகதையிட்டு நாம் பலமாகத் துக்கிக்கின்றோம். தம்காலத்துத் தம்நாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர்களைத்தானும் அவர்களது ஆயுட்காலத்திலே தமிழ் மக்கள் யாவருக்கும் அறிமுகப்படுத்த வல்லமையற்ற தற்காலத் தமிழ்க் கல்விமுறை சாலச் சிறந்ததே. இத்தக்த கல்விை நாம் இவருவந்து ஓர் சொற்பொழிவு செய்வதாக எமக்கு வாய்க்களித்திருந்தார். அவர்கள் தம் வழக்கம்போல் எமக்கும் வழிகாட்டிப் போய்விட்டார். பண்டிதரவர்களைப் பூதவுடம்பிற் பார்க்கும் பாக்கியம் பெருதவர் அவர்களது புகழும்பிரிவிடுகின்றோம்.

மென்பது எம் பேரவா. பண்டிதரவர்களின் பிரிவற்றது வரும்படி மக்களுக்கும் சுற்றமிக்கிரகும் தமிழ்த்தாய்க்கும் தம்முலகிற்கும் எம் 'இளஞ்சாதி'யின் அன்பான அனுதாபத்தை இங்கு அறிவிக்கின்றோம்.

பலதிறை சீபுனரும் புகழ் அடைந்தார்

யாழ்ப்பாண மாநில அருந்தலப் புதல்வரும் பலதிறைகளிலும் பண்டித்தியம் பெற்றவரும் சமயோசித புத்தியிலும் சட்ட சீபுனத்திலும் தமக்கு மிக்காயினர் மிளிர்ந்த விளக்கிய சமயப்பெரியார் Dr. ஐசக் தம்பையா அவர்களின் பிரிவை அனைவரும் அறிவர். Dr. அவர்கள் அநேக தூல்களை ஆங்கிலத்திலே கணக்கவை நதம்ப நன்கு எழுதியுள்ளார். கீர்த்தமதக் குருவாயிருந்தும் பாரத நேர்க்கும் கிரிந்த அறிவும் மிகுந்தவர். அத்தனும் தாழ்நாணசுவாயிகளின் கிருப்பாடல்கள் யாவையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இத்தகைய பெரியாரின் பிரிவு தமிழுலகை மாத்நிராமன்றி ஆங்கில உலகையும் மிக வருத்துகின்றது. இவர் பிரிவையிட்டுக் கவலையும் இவரது மனைவியர்க்கும் தமிழ் ஆங்கில உலகிற்கும் எம் அனுதாபமும் உரித்தாகுக.

பரிசீலிப்புப்பற்றிப் பல பல அபிப்பிராயம்

வருட வருடம் 300, 400 ரூபாயிசுகள் அளிப்பதில் விண் செலவாகின்றது என்று அபிப்பிராயப்படுகின்றனர் சிலர். பரிசுகள் வழங்குவதை ஊக்கப்படுத்துவதனால் மாணவர் கல்விக்கொள்க கல்வி கற்றோரும் என்ற ஸ்சிபுக் தவறியப் பரிசுகள் பெறவே கற்றோரும் என்ற கோக்கமுடைய வராய் விடுவர் என்று கருதுகின்றனர் சிலர். இது கல்வி கற்றிப்பதின் ஊக்கத்துக்கே பக்கவாடம். சென்ற வருடங்களிலும் பார்க்க இவ்வருடத்திலே பரிசுக் தொகைகள் கூடிவிட்டன. புத்தக விலைகளும் கூடிக்கொண்டே போகின்றன. எனவே பரிசுக் தொகைகளைக் குறைக்க வழி. தேடுகின்றனர்.

Senior Intermediate வகுப்புக்கு எந்த சிபர்க்கையினும் எந்தப் பாடத்தினும் ஒரு பரிசும் வழங்குவதில்லைபோன்று முன்னரே முடிவான தீர்ப்புத் தீர்ந்துவிட்டார்களாம். வருகிற வருடம் **Junior Intermediate** வகுப்புக்கும் அதே தீர்ப்புத் தீர்க்கப்படுமாம். வகுப்பு வகுப்பாகக் குறைந்து சற்

றில் தரைமட்டமாகுமோ! என்னவோ! சரிசீபா சிழையோ உடையவன் சொற்படி.

பந்துப்பேர் காம் சீத்தி அடைந்தோம்

சென்ற ஆண்டில் 'Inter' வகுப்பில் உற்சாகத்திலே விடாமுயற்சியிலே குறைந்த ஒரு மாணவராவது இருந்ததாக எமக்குத் தெரியவில்லை. தவிர, சென்றவருடம் எமக்குத் குறிக்கப்பட்ட ஆங்கில லத்தின் பல புத்தகங்களும் கணிதமானவையே. இவை எல்லாவற்றிலும் பார்க்க எம் கணத்த சித்திக்குக் காரணராயிருந்தது எம் ஆசிரியர் எல்லாவினதும் ஆற்றல் மிகுதியும் அனுபவ ஆழமுடைய எம் மகத்தான வெற்றிற்குக் காரணராயிருந்த எம் ஆசிரியர் எல்லார்களையும் விசேஷராய் திரு S.H.பேரின்பராயகம் அவர்களைப் பெரிதும் மதித்துப் பெருநன்றி கூறகின்றோம். ஓடி திரு. பேரின்பராயகம் அவர்கள் எக்காரணம்பற்றியும் எக்காலத்திலாவது வேறு எத்தொழிலையும் ஏற்றுக்கொள்ளாது, மாணவர் உலகிற்கு மாண்பான தொண்டை மணத்துடன் புரியவேண்டுமென்று எம் அவரைப் பன்முறை பணிந்து பலமாய் வேண்டுகின்றோம்.

முதாவைக்கும் மூடும்பிக்கைக்கும்

இதுவிஷயம் சம்பந்தமாகச் சென்ற கிழமை ஓர் சொற்பொழிவு உட்காது. ஆசிரியர்களுக்கும் Intermediate மாணவர்களுக்கும் மாத்திரம் என்று அபாயக்குறியோடு அறிவித்ததையும் அறியாது, உத்தரவுக் கொள்து உட்சேவேசிக்கவிட்டனர் சில உத்தமப் பேர்வழிகள். விஷயத்தை நன்கு கிளக்கப் பேசினார் அந்த வித்தியாநிதியும். எம் முதாவைகளின் கம்பிக்கையுட் சில முட்டந்தனமானவை என்பதை காம் முழு மனத்துடனும் ஏற்றுக்கொள்ளுவோம். ஆனால் அவற்றைச் சில சர்க்கமயக்காதார காரணங்களையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன என்பதை அறிவியல் துட்பமும் நாகரிக முதிர்ச்சியும் பொருந்திய எவரும் ஏற்றுக் கொள்வர். எனவே எம் அறிவுக்குக் காரணம் எட்டாத எதையும் மூடும்பிக்கையெனத் தள்ளாது அவற்றின் காரணங்களைக் காண மெலும் மெலும் முயன்று, கொள்ள வேண்டியதைக் கொண்டு நன்னவேண்டியதைத் தன்னவேண்டுமென்பதே எம் அபிப்பிராயம்.

காந்தி அடிகள்

By Miss Punithavathy Kandiah

காந்தி அடிகள் இந்தியாவின் மேற்குக் கரையோரமாக உள்ள பம்பாய் மாகாணத்தில் 'போர்பந்தர்' என்ற ஊரில் 1869-ம் ஆண்டில் பிறந்தார். இளமையிலேயே சிறந்த கற்றணைகள் இவரிடத்தில் வளர்ப்பதை போல் வளர்ந்து வந்தன. இவர் உயர்தரக் கல்வியிலாதித்தம் இங்கிலாந்துக்குப் போய் சிலவருடம் கற்றுப் 'பாரிஸ்டர்' பட்டம் பெற்றுப் பின் தென்னாபிரிக்காவுக்குப் போனார். அவர் எங்கு சென்றாலும் தன் அன்றை சொன்ன "மாமிசம் உண்ணாதே, மதுபானம் பண்ணாதே" எனும் பொன்மொழியைக் கடைப்பிடித் தொழுகி வந்தார். அவர் தென்னாபிரிக்காவில் கியாயவாதியாக இருக்கும் போது இந்தியக் தொழிலாளிகள் அங்கு படுங் கஷ்டங்களைக் கண்டு அக்கஷ்டங்களைப் போக்கப் பெரிதும் பாடுபட்டுப் பின் இந்தியாவுக்கு வந்தபோது ஏழைக்குழிகள் படுந் துன்பங்களைக் கண்டு தம் கியாயவாதிக் தொழிலை விட்டு ஏழைகளுக்கு உழியுள் செய்பத் தொடங்கினார். அதனால் பல கஷ்டங்களையனுபவித்து இடையே பட்டிலாகிடந்தார். பலமுறை சிறையிலடைக்கப் பட்டுப் பல துன்பங்களையனுபவித்தும் பிறர் நன்மைபடைய வேண்டுமென்னும் கருத்தை உள்ளத்திற் பதித்துத் தீமை செய்தவருக்கும் நன்மையையே செய்து வருவார். இதனால் இவர் மகாத்மா என்ப் போற்றிப் புகழப்படுகின்றார். இவருடைய போதனை 'ஏழைகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும்; சாதிமத பேதமின்றிச் சகோதர்போல் வாழவேண்டும்; மதுபானத்தை அதற்கிக் கல்விப் பாரிசை வளர்க்கவேண்டும்; என்பனவே.

மகாத்மா காந்தியின் நற் காரியங்கள் பலவள. அவற்றுள்ளெல்லாம் அதிக கிரய்

பாகப் புகழ்ந்து பாராட்டப்படக்கூடியது தேசத்தொண்டாகும். தன் தேசத்தை முன் நிலைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்னும் பேரவாவே அவரை இந்துணை மகாத்மாவாக உலகம் உணரவைத்தது என்பது வெள்ளிடைமலைபோல் எவருக்கும் தோற்று நிற்கும் உண்மையாகும். தன் தேசத்தின் மீது கொண்ட போர்பானது அவரது ஈசியத்தின் இன்பங்களையெல்லாம் மேற்கொண்டது. இந்தியாவில் ஈனையும் பருசை ஆக்கியெயர் எடுத்து இங்கிலாந்தில் தூய் தூய்துத் திரும்பவும் இவ்விடத்திற்கனுப்பி எவ்வாறு கம் தேசப் பணத்தைக் கொள்ளை கொள்கின்றனர். இதனை ஒழிக்கவே காந்தி அடிகள் கைத்தொழிற்சாலைகளை ஸ்தாபித்தார். இதனால் எத்தனையோ கோடிக்கணக்கான ஏழை மக்கள் வேலை கொள்ளப்படுகின்றனர். இந்தியாவின் பணமும் இந்தியருக்கே செலவாகின்றது.

காந்தியடிகளின் கைத்தொழில் முயற்சியானது இந்தியாவுக்கு எத்துணை நன்மை பயத்ததோ அவ்விதமே இலங்கையிலும் சில படித்த மக்கள் தேசியத் தொண்டில் ஈடுபடின் இலங்கை தற்கால நிலையை விட்டுச் சீக்கிரத்தில் ஓர் உயரிய பதவியை மடையாநிற்கும். மிகவும் படித்த அநேகர் எமது மத்தியில் இருக்கின்றனர். இவருட்கிலரே தேசத்தொண்டை உற்று யோசிப்பர். சிலர் தாமக்கும் தமது வீட்டிற்குமேற் றவைகளையே யோசிப்பர். தன் அயலான் எவ்வகை நிலையிலுமிருந்தாலும் கவனியாது இருக்கும் மாதர் அநேகர் உளர். எம் நாடு முன்னேற்ற மடையவேண்டில் மகாத்மாவைப்போல் தேச சேவை செய்ய இளைஞர் தம் கல்வியையும் தேச மன சக்திகளையும் செலவிட முன் வரவேண்டும்.

தமிழின் சிறப்பு

By K. Subramaniam, Jr. Inter Arts.

பலவளமுந் செறிந்த மொழிகள் பலவற்றுள்ளும் எவ்வளமுந் சரக்க என்றும் இயங்குந் தனிநிலைமொழி தமிழேயென்பது அறிவுடை யான்றோர் பலர் கண்ட ஒருபணத்தனாவ, இம்மொழி மனித வர்க்கத்தாரின் அறிவுக்கு மீறிப் காலத் தொட்டு சொல்லியம் பொருள்சுவம் வாய்த்து பல கலைகள் நிறையப்பெற்றுத் திகழ் பின்றது.

'தமிழ்' என அழைக்கும் நம் தாய் மொழியின் பொருள் 'இனிமை' எனப் படும். அவ் வின்பம் துளிர்ந்த இக்காலத் தமிழ்ப் பாவலர் பெருமானாகிய நம் பாரதி யார், "செந்தமிழ் காடெனும் பேர்தினிலே இன்பத் தேன்வந்து பாபுத காதினிலே" என்று கூறியிருந்தல் காண்க.

நம் தமிழ்காடானது உலகிற்கு, குறிப்பாக இந்தியாவில், எவ்வளவு பருதிகள் றீரினும் இருந்த வெளி வருவதற்கு முன்னாலேயே நிலமாயிருந்ததென்றும், அந்நாட்டிற்கு நான் திய மக்கள் நங்கள் உள்ள தெழிச்சினை யுணர்ந்ததற்கு ஆகி மொழிபொன்றை உபயோகித்தனரென்றும், அம் மொழியே இத் தமிழ்மொழியெனவும் சரிந்திர ஆராய்ச்சியாளர் பலர் கூறுகின்றனர். ஆகவே எல்லா மொழிகளிலும் தமிழே முந்தியது என யூகிக்கக் கிடக்கின்றது.

இனித் தமிழ்மொழியின் தொன்மையை மற்றைய தால்களினின்றும் றீர்ந யிக்கலாம். அந்நகுப் பல சான்றுகள் உள. தந்திராதைய தால்களின் மிகப் பழமை யானது தொல்காப்பியமாகும். அதன் ஆசிரியர்சாபிரத்து முன்னும் அண்டுகளுக்கு முன்னே வாழ்ந்தவர் என அறிகிறோம். ஆனால் அகத்தியமொ தொல்காப்பியத்தா கும் முந்தியது. ஆகையால் அகத்தியம் ஆத் அனாதியாயுள்ளது, ஆனால் அகத்தியம் ஒரு இலக்கண தல். "இலக்கியம் கண்ட தற் கிலக்கண யியம்பளின்" என்றபடி இலக்கிய தால்கள் இன்றுத் தொன்மை

யானவை. ஆனால் இலக்கிய தால்கள் தொடங்கிய காலம் சரியாகத் தெரியவில்லை. ஆகையார் தமிழ்மொழி மிகமிகத் தொன்மையானது. இதை, தமிழ்ச் சங்கமே பன்னீ ராயிர மண்டுகளுக்கு முன்னே இருந்த தாயின் தமிழ்மொழி இன்னும் அனாதியான தொன்றன்றோ! இன்னும் பிறநாட்டார் தங்கள் தால்களிற் தமிழின் நாகரீகத்தை யும் வானிகத்தையும்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக் கிறார்கள். இவற்றுட் பழமையானது ஆமு யிரமாண்டுக்கு முன்னதாயின் தமிழரது நாகரீகம் மிகப் பழமையானதன்றோ. ஆகையால் எங்கள் தாய் பிறந்த சரியான காலம் எப்பொழுதென்பது வருகுக்குத் தெரியாது. யாவரும் ஒத்துக்கொள்வது "பாரத நாடு பழம்பெரும் நாடு" என்பதேயாகும்.

பிற வெம்மொழியையும் விட அகன்ற கின்ப்பாப்பின் உளவியது தமிழேயாகும். நம் புராதன சரித்திரங்களை ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து தமிழ்நாட்டார் சேர சோழ பாண்டியரெனும் மூவரெனவும், இவ்வரசர்களின் இராச்சியம் வடக்கே சங்கா நதிக்கப்பாலும், தெற்கே கன்னியாகுமரி வரையிலும் இலங்கைத்தீவிலும் பரவியிருந்ததெனவும் அறிகிறோம். இம் மூவராரும் தமிழை கண்டு ஆக்கித்து வந்தனர். இன்னும் சம்பவமும் இளங்கோவும் கவி மறை பெய்து மக்கள் வளம்பெற உழைத்தனர். பாண்டிய மன்னரும் மதுரைநாகரீன்கண் முத்தமிழை முறையுடன் வளர்க்க மூன்று சங்கங்களை ஏற்படுத்தித் தமிழ்த் தாய்க்கும் பெருமைபளித்தனர்.

மற்றெல்லா மொழிகளையும் விடத் தமிழ் சிறந்ததெனப் பிற நாட்டாரும் சொல்கின்றனர். அன்றியும் ஜி. பூ. போப் என்னும் ஐரோப்பிய மூலவிரோசுவர் தமிழின் பெருமையைப் கருதுவார்து, அவர் குறளையும், காவியங்களையும், திருவாசகத்தை யும் தம்வெளியில் மொழிபெயர்த்து அவற்றைத் தம் மக்களுக்கு விளக்கியுள்ளார். இம் மொழிபெயர்ப்புத் தற்போதைய

இன்றை ஆட்சி (Inter Arts) மாணவர் மாணவிகளுக்கு அதிக பயனுடைத்தாயிருக்கிறது. இன்னும் தமிழை ஆதாரமாகக் கொண்டு அநேக பாஷைகள் உற்பத்தியாயிருக்கின்றன என்பதை விளக்க மனோன் மலையத்தின் ஆசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் “பல்லுவிற்கும் பல்வுல்கும் படைத்தளித்துத் துடைக்கினுமோர்.....” எனும் பாட்டைப் பாடியிருக்கிறார்.

இப் பெருஞ் சிறப்பையுடையதாயுள்ள “நம் தாயை” இழிவானதாகத் தற்போதைய மாணவர்கள் கருதுகின்றனர். இக்காலம் “எனக்குத் தமிழ் பேசுவாது” என்று கூறுவதையே ஒரு தமிழன் பெருமையாகக் கருதி ஓர் அவைக்கண் புகுந்து சொல்லும் காலமாக இருக்கிறது.

நமது கல்லூரியிலிருந்து புகுந்தோறும் வெளியிடப்படும் ‘இளஞாயிறு’ என்னும் தமிழ்ப் பத்திரிகைக்குப் போதிய

விஷயங்கள் எழுதி உதவுவதற்குக்கூட மாணவர்கள் இல்லையென்று நமது பத்திரிகாசிரியர் எழுத்துமூலம் அறிவிப்பதை நாங்கள் பார்த்தோம். நிலை இவ்வாறிருக்க, நம் நாய்மொழியும் தமிழ்மொழி எவ்வண்ணம் உன்னத நிலையை படைப்படுமென்று நாங்கள் எண்ணுகல் கூடும்!

சில பெற்றோர் தங்களை நின்றே ‘அ’ என்ற எழுத்தை வாசிக்கத் தொடங்கியவுடன் ‘எ’ என்ற ஆங்கில எழுத்தைப் படிக்க வைத்து அவர்களை அறிவினர்களாக்கி விடுகின்றார்கள்; தமிழ்மொழியாக் தாய்மொழிக்கு இழிவைத் தேடுகிறார்கள். இது வருந்தத்தக்கது.

ஆசையால் தமிழைச் சீர்குலைத்து வருவதைத் தவிர்த்து நாமனைவரும் மேலும் மேலும் தமிழை விரும்பியடையச் செய்தல் வேண்டும். அவ்விதம் செய்தாந்தான் நாங்கள் தமிழன்மையைச் சிங்காதனத்தில் அமர்த்துவோமென்பது திண்ணம்.

“ஹன்ற” பருகிய முத்தமிழ் ரசம்

By Sivam & Muttu

ஹரி மாதம் மறையும் நாளாம் காசின் நிகழ்ச்சி கழிந்திடும் வெள்ளரி ஹன்றிறை சிலர் ஒன்றாய்க் கூடி மென்றனர் தமது வெகுவிருக் தினையே. விருக்கினை அருந்தி வினோத மாகவே இருந்தனர் குழும் இன்னும் அருந்த. இருட்டில் இலங்கும் மணிமையப் போல் மருட்டி அழைப்பதாம் மண்டபம் “ஓற்றி” ஆண்டு அனைவரும் ஆர வாரமாய் வேண்டி இருந்தனர் வெகுநா ளினையாய் கடிக்க ரமும்பன் கருங்கரம் கொண்டு கடிதில் எட்டரை எனக் கண்டறதுவே. தாய்கொணப் பொறமை தலைகொள் வதனும் வங்கினர் விய்கினர் எங்கனும் பார்த்தனர். அரிசத் தினமும் அக்கிரா சனராய் சொரிமுத் தின்பல் துலங்கிட ஆங்கே விளங்கின ரேனும் வேறொரு செயலை களங்கம் அறவே கைபார்த்தனரே.

தேயம் விபக்கும் சிய “ஓற்றி” தூய கோவிலாய்த் துவங்கும் வண்ணம் அண்ணலாம் விங்கம் அனைக்கொடு சென்று விண்ணில் சிங்கமாய் விரைபரப் பினரே. எழுந்தார் அண்ணல் என்னென்றுரைப்போம் செழுந்தமிழ் மாரி பொழிந்தன ரன்றே. சாமா யனமும் குடா மணியும் பாரா யனமும் சீராய் மொழிந்தார் இத்தனை நாளும் இதுபோல் நாங்கள் முத்தமிழ்ச் சொத்தமை மொழிகேட்டில்மே. நற்றில் அவரும் இன்மொழி முடித்து மாற்றில் வகையாய் மணிவாய் கூப்பினர். ஆங்குப் பிரசன்ன மாகி இருந்த ஓங்கு மொழிகளில் ஒருவர் எழுந்து “வாரியைக் கொண்டு ஆழியை அளத்தல் களில் நாமவர்மேல் நன்றி கூறல்” என்று சொல்லி இவ்விதம் போற்றினர் சென்று ஒழிந்தார் செறிந்தாக் கிருந்தோர்.

ஒழுக்கம்

A. Vivekanandhan, Second Form A.

ஒழுக்கம் என்னும் சொல்லுக்கு குறை யாக நடத்தல் என்று பொருள். ஒழுக்கம் இன்றேல் ஒருவன் எவ்வளவு கல்வி கற் றிருந்தாலும், எவ்வளவு அறிவில் மேம் பட்டிருந்தாலும் பயனில்லை. கல்வியினால் அறிவினைப் பெற்ற, அவ்வறிவினால் கல்ல ஒழுக்கங்களைத் தெரிந்துகொண்டு அவற் றினால் பழகி வரவேண்டும். ஒருவன் தன் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள எவ்வளவு கவனம் எடுத்துக்கொள்வானோ அவ்வளவு கவனத்தான் தன் ஒழுக்கத்தையும் பாது காத்துக்கொள்ளவேண்டும். கல்வி உடைய வரைக் காட்டிலும் ஒழுக்கம் உடையவருக்குச் சிறப்பு அதிகம். இவ்வயல்கில் ஒழுக் கத்தைக் கெடிக் கிடக்கின்ற மேன்மையை ஒழுக்க கிடக்கலானால், கண்மைகள் யாவற் றிற்கும் ஒழுக்கமே அடிப்படை.

ஒருவன் நற்குலத்திற் பிறந்தானாயி லும் அக்குலத்திற்குரிய ஒழுக்கத்தில் தீன் றுந்தான் பெருமையடைவான். அவ்வாறே உயர்குடிப் பிறப்பாளனும் அக்குடிப் பிறப் புக்கு ஏற்ற ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடித்தா லன்றி, உலகத்தார் அவனை மேன்மைப்படுத்தி நம்பாட்டார். கீழ்க்குலத்தானும் ஒழுக்கத்தி னால் மேற்பட்டுச் சிறப்படைவான். ஒழுக் கமே உயர்ந்த குலம்; அறிவின்றமையே தாழ்த்த குலம். எவரும் பிறப்பினால் உயர் வடையமுடியாது. ஒழுக்கச் சிறப்பினால் உயர்வையடைவது திண்ணம். பொருளில் லாணுக்குக் கல்வியைக் கட்டறக் கற்பதும், நுகருமத்தைக் கருகியபடி செய்வதும் அரு ணையாகும். ஆனால் பொருளின்மை ஒழுக் கத்திற்குத் தடையாகமாட்டாது. ஒழுக்கினை மாட்டிதீன்கள் வாழும் சீரான ஒருவன் எவ்வளவு ஒழுக்கமுடையவனோ இருக்க இயலாமோ அவ்வளவுக்கு இம்மியுங் குறை வின்றி மிக இழிந்த ஒரு குடிசையினிருக் கும் வறையும் ஒழுக்கத்தைக் கைக்கொண்டு ஒழுக்கமுடியும். ஆகையால் நாம், மாணுக்

க் ஒழுக்கம் இன்னதெனத் தெரிந்து கொண்டு, அதனை மறவாது கடைப்பிடித்து ஒழுக்கவேண்டும். ஒழுக்கம் என்பது பொது வாக நல்லொழுக்கத்தையே குறிக்காம். கீழே சில நல்லொழுக்கங்களைக் கூறுகின்றேன்.

அதாவது — ஒவ்வொருவரும் மனத் தைத் தூய்மையாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அத்தூய் எல்லா நன்மைகளும் தாமே வரும். உடம்பை நிரினால் கழுவித் தூய்மை செய்வதுபோல் மனத்தை உண்மை என்னும் நீரினால் சுத்தஞ்செய்யவேண்டும். நாம் நமது மனத்தில் எப்பொழுதும் மெக் கும் பிறருக்கும் நன்மை விளையத்தக்க காரியத்தையே நினைக்கவேண்டும். ஒருவர் உனக்குச் செய்த கன்றியை மறக்கலாகாது. ஒருவருடைய செய்வதையோ மேன்மை யையோ பார்த்துப் பொருமைகொண்டு தீய சொற்களைப் பேசலாகாது. பொருமையால் ஒருவருடைய மேன்மை அழியும். சீக்கள் பேசும்போதெல்லாம் கயலாகப் பிறருக்கு இன்பம் விளையும்படி பேசவேண்டும். பெரி யோர்கள் செய்திருக்கும் சிறந்த தாக்க வின் முறையைத் தெரிந்துகொண்டு, உக் களுக்குத் தகுந்த நல்லொழுக்க வழியிலே டுக்கவேண்டும். படித்த பாடங்களை கெடு சில் நினைக்கவேண்டும். உபாத்தியாயப் பாடத் தைப் போதிக்கும்போது, பசித்தவன் உண்ணவை எவ்வளவு ஆவலுடன் உண் பாடு, அவ்வளவு ஆவலுடன் கேட்டு மனத்தில் புகிக்கவேண்டும். உடம்பு வன் மையாக இருக்கவேண்டும். ஆகலால் கான் தோயும் தவறாமல் தேகப்பயிற்சி செய்ய வேண்டும். இக்காலத்தில் சில பிள்ளைகள் உடற்பயிற்சி செய்யாமல் எப்பொழுதும் புத்தகமூக கையாடுகிறே இருக்கின்றனர். அவர்களைப் பார்த்துப் பெற்றோரிற் சிலரும் மகிழ்கின்றனர். அது பெரும்பிழை. பிள்ளை கள் உடம்பு உரம்பெற்றிருத்தல் இன்றி யமைபாசது. மேயற்ற வாழ்வே குறை வற்ற செல்வம்.

ஒரு நண்பனின் கடிதம்

எனது பிரிய கண்பா,

காலை நீரென்றெண்ணிக் கடுவெளி திரியும் மான்போல் அலைகின்றனைபே. பன்னிறப் பூக்களிற் பறந்து திரிந்து தேனுண்டு மயங்கும் வண்டுபோல் லெளகீகத்தில் உன் மனம் சொக்கியிருப்பதை நீ உணருகிறாயா? பெறற்கரிய இப்பிறவியில் காலே மலர்ந்த மாலை வாடும் பூதப்போல் நீ அழிவுறுவதானால் உன் வாழ்க்கை இவ்விதம் சித்திபெறுமா? காஷ்யபுடுத்துக் கானிடை யணமிக் கடுந்தவம் செய்க என்று நான் உன்னைக் கேட்கவில்லை. செய்வதற்கு மிக இலகுவானதையே கூறவேன்.

கண்பா!

அலர்ந்த மலரிலும் மலர்ந்த முகத்திலுமழகுண்டு. இயற்கையில் அழகு பொதிக்கிருக்கின்றது. அழகு ஒருகூடு இருக்கும் ஓயித்திலும் அழகுண்டு. அழகை ஆனந்த மாப்ச் சுவைத்துக்கொள். அழகைச் சுவையாதவன் மனித சுவாமற்றவன். ஆனால் அழகானவை யெல்லாவற்றையும் உனதாகிக்கொள்ள நினையாதே. தூரத்தில் நின்று அழகைச் சுவைத்து, செருந்நடியின் அற்புத்தத்தையும் அபூர்வத்தையும் மெச்சிக்கொள். மலரா மொட்டைப் பிடுங்கிக் கசக்கி மணக்க எண்ணாதே! கட்டவிழ்ந்து நறுமணம் சமழும், மலரைப் பச்சிளம் கொம்பிலிருந்து பறித்துத் தூர்ச்சிராயோகற் செய்யாதே. இவையாவும் உன்னுடையவையல்ல. துக்கமெனும் மக்களுக்குக் கிடைத்து வராத மடைந்த மக்களுக்குச் சார்தியளிப்பதற்கே தேவன் அழகை அள்ளி இயற்கையில் இறைத்திருக்கின்றார். இதை உன் சித்தார்த்தமாக மனதில் பதித்துக்கொள்.

அன்பா!

உலகமே ஓர் பெருங்கடல். அதில் நீ ஓர் கப்பல். அக்கப்பலை ஓட்ட உன் மனமே ஓர் கிணைக்கருவி. அக்கருவி எப்பொழுதும் சண்மை இது தீமை இதுவெனக் காட்டி நீ சீசாவெண்டிய துறைமுகத்திற்கு யாதொரு தீக்கும் வற்படாமல் திரியுதல் சீசாக்க வழிகாட்டும். இக்கருவியின் முன்

நியாயமாகக் காட்டும் திசையை விட்டு அதைப் பலவந்தமாய் வேறுபக்கம் காட்டுவீர்த்த உன் கப்பலை ஓட்டினால் நீ நினைத்த கிடம் போய்ச் சேர்வது எப்படி? உன் மனச்சாட்சி சொல்லுவதைக் கேளாமல், மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாய் நடக்க நீ எண்ணுவாயாகில் உனது கடைசி முயற்சிகள் என்னே!

மார்க்கம், மார்க்கமென்று மனதைப் புன்படுத்தி திக்குத்திசை தெரியாத மாலுமீபோற் பதறுகின்றாய். சன்மார்க்கமே நீ கைக்கொள்ளும் சிறந்த மார்க்கமாய் இருக்க வேண்டும். உன்னைப்போலப் பிறனை நேசியென்னும் பொன்மொழியே உனது மூல மக்கிரமாயிருக்கட்டும். எம்மதமும் சமமதமென்பதை அனுசரித்துக்கொள். மதமொவ்வொன்றினும் சன்மார்க்க போதனைகள் வரம்புடடந்துள். அவையாவற்றையும் உன் மார்க்கக் தொன்கைகளாக்கிக்கொள். நீ பிறந்து வளர்ந்துவந்த சமயத்தினின்று நீயிப்பிற் சமயத்தை எக்காரணத்தையிடும் நடிவாதே. பிற சமயத்தைத் தூஷிப்பதும் சமயங்கள் மாறுவதும் நான் திக விளக்கை எரிச்செய்யும் எண்ணெயாகும்.

கண்பா!

நம் தமிழகாட்டில் அன்னியர் ஆட்சியின் பயனாக தாக்கொணு வறுமையும் பயங்கரப் பினியும் எடுக்கியிருப்பதைக் கண்ணாரக் காண்கின்றீள். அன்னியருட்டு நாகரீகத்திற் சொக்கித் தேசத்தையும் ஆன்மாவையும் அடிமையாக விற்று வலியு நிரப்பும் பதர்களையும் காணக்கூடியதாயிருக்கின்றது. உனது தேசத்தை அன்னியர் அடிமைப்படுத்தலாம். ஆனால் உனது ஆன்மாவை அப்படி அடிமைப்படுத்தவொன்றும் நம்தேச முன்னேற்றத்திற்கு மன உறுதியுடன் உழை. நம் தேசமுன்னேற்றத்திற்கு உழைப்பதற்குக் கத்தியும் துவக்குமெடுத்துப் போருக்குச் செல் என்று கூற நான் வரவில்லை. போர் என்னும் மிருகத்தன்மை உன் மனதிலிருந்தால் இன்றே அடியோடு சினந்துவிடு. உனது குழலிற் சண்டை, குழப்பமிசாதபடி பார்த்துக்கொள். தன்மை பிக்கையும் வீடாமுயற்சியுமுடையாய் எம்மக்கள் இருக்க ஆலோசனை கூறி ஓர் துழை இதுவே நீ செய்யும் தேசத்தொண்டு. (தொடர்ச்சி அடுத்தபக்கம் பார்க்க)

அங்கும் இங்கும்

“சிவம்”

1868-ம் ஆண்டு தொடங்கி 1910-ம் ஆண்டுவரைக்கும் (Siam) சியாம் நெச அரசராய் விளங்கிய பிர சன - சொம் - சினாயோ (Phra-Chula-Chom-Klao) என்பவருக்கும் எண்பத்தினூறு மனைகி மாறும் முன்னூற்று அறுபத்திரண்டு பிள்ளைகளும் உண்டாம்.

சென்ற 20-ம் தேதி வியாழக்கிழமை பெற்று - ஆசிரியர் கூட்டம் திரு. D S. சாண்டஸ் தலைமையில் வெகு விரிவாகையாக நடந்தது. அத்தருணம் வடபெரும்பாசு நீதி பதி திரு. குமாரசுவாமியவர்கள் “பெற்றோரும் மாணவரும்” என்னும் விஷயத்தில் ஆழ்ந்த உருத்துக்கள் செறிந்த ஓர் அரிய சொற்பொழிவாற்றினர்.

எங்கள் மாநூல், பள்ளிக்கூட மாணவ குள் காரைகக் வாசிகளாயிருப்பவர்களிடம் உதவி பெற விரும்பும்பொழுது “காலத்தினுற் செய்த உதவி கிணைகர்ப் பாலத்தினும் பெரிது” என்னும் தான் உண்டாகிய ஓர் குறளை அவர்களுக்கு ஒதி வெறுப்புகின்றோ.

(முன்பகத்த தொடர்ச்சி)

கடைசியாக ஒன்று கூறுகிறேன், கவனிப்பாயாக, மனிதனை மனிதனுடைய மதித்து நட. மேன்மையினின்றும் ஒருபொழுதும் தவறாதே. ஏக்காரணம் கொண்டும் உண்மையை உன் வாக்குவல்லவந்தால் மறைக்க எண்ணாதே.

S. Kanagaratnam L. M. B.

பெண்கள் ஆண்களிலும் பார்க்கச் சில காரியங்களிலே கிவேகிகளாயும் புத்திகாசிகளாயும் விளங்குவதற்குக் காரணம் அவர்கள் அறிவிற்கு எட்டுவது சிறுதேயாநிலும், நாங்கள் அறியவிரும்பவதைச் செவ்வனே தங்களுக்கு விளக்கத்தக்க முறையில் அறிவார்களென்று ஜேம்ஸ் ஸ்டீபன்ஸ் (James Stephens) என்னும் ஓர் அமரிக்க பிரமுதர் கூறுகிறார்.

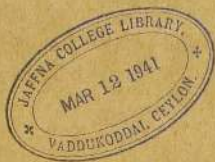
சென்ற 26-ம் தேதி உபபத வித்தியாத்திகளின் சங்க ஆரவின்செழு வித்தியாத்திசி திரு. குணசேகரா M. A. 'Conservatism and Radicalism' என்னும் விஷயத்தில் ஆங்கிலத்தில் எவர் மனைதையும் வகைரிக்கத்தக்க ஓர் சொற்பொழிவாற்றினார். உபபத வித்தியாத்திகள் இக்கூட்டத்தைப்பற்றி விளம்பரப்படுத்தும் பொழுது மற்றிக் வருப்புக்களிலும் அதன்செழு வருப்புக்களிலும் உள்ள மாணவர்கள் சமுதம் கொடுக்கப்படாதென்று விளம்பரப்படுத்தினர். இவர்கள் இப்படிச் செய்வதற்கு காரணமாயிருந்தது “நாங்கள் தாரதாததும் அறிவிலும் ஆற்றலிலும் ஏனையோரிலும் பார்க்கச் சிறுத்தவர்களென்ற” பெறுமிதிக் தலைவிக்கம்போலும்.

[காரணம் தலைவிக்கம் அல்ல. அன்றைய சொற்பொழிவாளர், தாம் 'Inter-mediate' வகுப்பு மாணவர்களுக்கு மாத்திரம் தம் சொற்பொழிவை வைத்துக் கொள்ள விரும்புவதாக முன்னரே அறிவித்திருந்தமையேயென நாம் அறிகிறோம். ப - ரீ.]

DANIEL POOR LIBRARY
JAFFNA COLLEGE

- 1 OCT 2003

VADDUKODDAI

PRINTED AT THIRUMAKAL PRESS, CHUNNAKAM.